

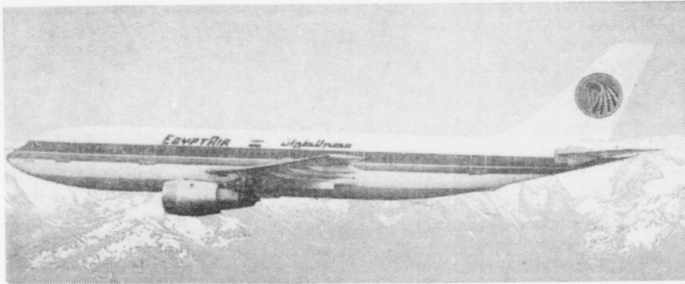
Síggið tann 3000 ára gamla Tut Ankh Amon glitra í gulli

At vitja það gamla Egyptaland er ein uppliving fyrri lívið. Vitjar tú eitt nú á sjálvum forngripasavninum í Cairo og sær allar teir glitrandi og avbera vökru fornlutirnar har, so stendur tú heilt bergtikin og fær ikki sagt eitt einasta orð.

Hetta — bráðdliga at standa andlit til andlit við eina farna og stórbara tíð — er ein sera undarlig kensla, sum tú fer at goyma í minni restina av lívinum.

Karl Nolsøe hevur fleiri ferðir verið í Egyptalandi eisini sum ferðaleiðari hjá donskum ferðafólki. Sjáldan eru føroyingar við, men tað er vón hansara, at tað skal eydnast sær ein dag saman við føroyingum at kunna fara runt í hesum aldargamla mentanarriki og greiða frá tí nógva har er at siggja.

Hann greiðir okkum her frá eini slikari ferð. Vit fara at fylgja Karl á ferð hansara í komandi bløðum

Flogið verður við Egypt Air, sum ger alt fyrri at gera ferðina til Egyptalands til eina sama uppliving

Øll eru komin umborð og hava sessað seg.

Risaflogfarið hjá »Egypt Air« fer hövliga úteftir flogbreytini, steðgar eitt sindur á, meðan flogskiparin biðar eftir startloyvi frá kontroltorninum.

Tað kemur so, og motorarnir fara at virka við fullari megi, flogbreytin fýkur burtur undir okkum, og knappliga eru vit luftborin. Byurin og húsini hvørva.

Vit eru á ferð móti ævintýrlandinum, sum hevur verið partur av okkara drey mavørð heilt frá barnaárum. Trygdarbeltni kunna loysast, tú kanst roykja, um tú hevur hug.

Snøggar myrkhærdar og brúnoygdar flogternur ganga brosandir millum stólarøðini og heinta tær tað, ið líkar tær best.

Vit koma inn yvir europeiska meginlandið á veg suðureftir. Aftaná nakrar timar, hvar tú, um tú er so heppin at sita úti í borðinum, hevur sæð ljósglæmuna frá býum, ið vit flúgva høgt uppi yvir, verður sagt frá, at vit fara útyvir Egearahavið, og vit hóma griksku oyggjarnar. So er Kreta farið undan okkum og Meðalhavið liggur langt niðri í myrkrinum.

So sæst aftur ljósglæma av stórbýi, tað er Alexandria.

Nú vita vit, at ikki er langt eftir. Flogskiparin sigur, at um eina løtu fara vit at lenda og biður okkum spenna flogbeltið og slökkja sigarettirnar.

Cairo í eygsjón

Vit flúgva nú munandi lægri og koma inn yvir ein risastóran bý. Flogvøllurin er har úti í oyðimørkini og skjótt gongur, so lenda vit í øllum goðum, sum

vit eisini vistu, at vit fóru at gera, tá tú flúgur við royndu manning »Egypt Airs«. Tað varð stovnað longu í 1926 og nýtur einans tey bestu og nýmótans flogferir.

Cairo flogvøllurin er ein av teim heilt stóru, um 8000 fólk ferðast um hann dagliga, úr allari verð og til alla verðina.

Tá flogfarið stendur á flogvøllinum, koma bussar eftir okkum, og vit verða koyrd til inngongdina í stóra og stásiliga floghavsbygninginum.

Skjótt gongur at koma gjøgnum tollin og at fáa okkara viðføri. Fyriuttan okkara egna ferðaleiðara er egyptiskur ferðaleiðari komin okkum ímóti fyrri at hjálpa okkum, um tørvur skuldi verið til tess.

Hann tekur okkum útum til bussin, ið koyrir inn móti býnum til hotellið, ið vit búgva á, meðan vit eru í egyptiska hótelsstaðnum.

Vit verða innskrivað, fáa lyklar til

Við karl í Egyptalandi

Alt glitrar úr gulli. Her ein av kistunum við Tut Ank Amon, sum varð funnin óskalað, og sum verður vist fram á egyptiska museinum í Cairo saman við hóp av øðrum lutum. Ein ógloymandi uppliving fyrri øll tey vitjandi

kømur okkara og okkurt at drekka, meðan ferðaleiðarin greiðir frá, hvat, ið skal henda næsta dag og nær.

Frá vindeygum okkara siggja vit ljósin frá risabýnum, sum røkkur heilt út móti sjónarringinum.

Vit eru eitt sindur ferðamóð, og tey flestu fara skjótt til songar, eisini fyrri at vera væl hyrd til næsta dag, hvar so nógv fer at henda.

Avstað til egyptiska museið

Morgunmaturin etin og vit fara niður til buss okkara, har okkara egyptiski vinmaður frá kvøldinum frammanundan tekur blíðliga ímóti okkum.

Stundisliga fara vit av stað aftaná at talt er og aftur talt fyrri, at vit við vissu kunnu vita, at øll eru við.

Nú er eitt iðandi liv í gøtunum, fólk á veg til arbeiðis, fólk í egyptiskum búna við turban ella uttan, fólk í vesturlendskum klæðum, bílar og bussar hvørt

um annað. Trafikkurin er eitt upplivsi í sær sjálvum.

Vit koma til egyptiska museið. Tað ræður um at verða har beinanvegin, tað letur upp, tí mong eru, sum dagliga koma at siggja undrunarverdu fornlutir hetta avgamla lands. Ferðaleiðarin keypir billettir, og vit fara innar.

Har er so ófatiliga nóg, at tær tørvar vikur og mánaðir at kanna tað, men tað hava vit ikki stundir til, tí vit hava bara avmarkaða tíð. Vit skula jú siggja alt Egyptaland.

Vit fara igjøgnum deildirnar »gamla ríkið«, »mittasta ríkið« og »nýggja ríkið«. Vit siggja tað, sum varð funnið í grov Tut Ank Amons, alt glitrar í gulli og gimsteinum. Vit koma út aftur aftaná nakrar timar, og tað melur eitt sindur fyrri okkum, meðan vit fáa okkum ein kopp av kaffi ella ein Stella, frálíkt egyptiskt öl, og hugsa um hetta ævintýrrikið, hvørs søga røkkur so langt aftur sum 5-6000 ár, at teir visu ikki enn nava vissa vitan um, hvussu alt hetta byrjaði, og hvaðan í frá tað kom.

Frá museinum fara vit at siggja gomlu býarborgina, ið liggur høgt uppi yvir býnum, við Muhammed Ali moskéini, ið stendur sum ein drey masjón móti himmalinum.

Haðani frá hava vit frálíkt útsýni útyvir stórbýin, hvar teljast kunnu meir enn 500 moskéir við minaretum, ið toygja seg upp móti himmalinum.

»Allah ul Akhbar«. »Allah er størstur« verður 5 ferðir í døgnið rópt frá teimum, meðan tey trúgvandi frá forseta til gøtúsópara biðja bønir sínar.